

Stk. 2. Er Udvalget kommet til den Opfattelse, at der med Urette udbetales et Medlem Understøttelse, paahviler det Udvalget at henlede Arbejdsløshedskassens Bestyrelses Opmærksomhed paa Forholdet, og saafremt Bestyrelsen ikke erklærer sig enig med Udvalget, at forhandle med Bestyrelsen om Sagen. Opnaas der ikke ved denne Forhandling Enighed, skal Sagen forelægges for Arbejdsdirektoratet ved Fremsendelse gennem vedkommende Arbejdsanvisningskontor med begrundet Redegørelse for de Opfattelser, der er blevet gjort gældende. Det samme gælder i alle Tilfælde, hvor Udvalgets Indgriben medfører Tilbagebetaling af uberettiget oppebaaret Understøttelse“.

Paragraffen udgaar.

Til § 7.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag

Ved § 7 i Loven om kommunale Beskæftigelsesudvalg, jfr. Arbejdsløshedslovens § 34, Stk. 5, er det paalagt Beskæftigelsesudvalgenes Formænd at føre Tilsyn med den Kontrol, der i Kommunerne udøves med arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, samt i det hele at føre Tilsyn med, at Arbejdsløshedsunderstøttelse kun udbetales, hvor dette efter Loven er berettiget.

Til Opfyldelse af denne Tilsynspligt skal Udvalgsformændene aflægge Besøg i de i Kommunen beliggende Kontrolsteder for anerkendte Arbejdsløshedskasser og ved personligt at overvære selve Afkontrolleringen paase, at de fastsatte Regler for Afkontrolleringen overholdes. Udvalgsformændenes Virksomhed er imidlertid ikke begrænset til et Tilsyn med Kontrollen med de arbejdsløse Medlemmer, idet det under Overværelse af Kontrollen paahviler Udvalgsformændene — eventuelt ved Stikprøver — at overbevise sig om, at ingen oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse i Strid med Arbejdsløshedslovens Regler. Til Brug for dette Tilsyn, der forudsætter et nøje Kendskab til de gældende Regler vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen, har Arbejds- og Socialministeriet udstedt en særlig udarbejdet Vejledning i Arbejdsløshedslovgivningen.

Ved en af Arbejdsdirektoratet foretagen Inspektionsrejse til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, er der bl. a. indhentet Oplysning om Anvisningskontorenes Syn paa Betydningen af de kommunale Beskæftigelsesudvalgs Tilsyn med Arbejdsløshedsforsikringen. Beskæftigelsesudvalgenes Formænd synes ikke normalt at aflægge

regelmæssige Tilsynsbesøg i Kassernes Afdelinger, og det synes i det hele at være den almindelige Opfattelse, at den omhandlede Tilsynsvirksomhed er af begrænset Betydning, idet alene et Faatal af Udvalgsformændene fører et efter en fast Linie tilrettelagt virkelig effektivt Tilsyn.

Udvalgenes Tilsynsvirksomhed finder for det første som foran nævnt Sted ved Tilsynsbesøg i Kassernes stedlige Afdelinger.

Udvalgene faar imidlertid fra de offentlige Arbejdsanvisningskontorer tilsendt Lister over Ledigheden i Kommunen, og paa Grundlag af disse Lister i Forbindelse med Udvalgenes Lokalkendskab og den særlige Føling med Arbejdsforholdene i Kommunen, som Udvalgene kan opnaa gennem deres Virksomhed som anvisende Myndigheder, vil Udvalgene paa en Række væsentlige Punkter kunne have Indseende med, at Arbejdsløshedsunderstøttelse kun udbetales, hvor det er berettiget. Udvalgene vil saaledes kunne paase,

at der ikke blandt de ledige er Personer, der har haft Arbejde paa de Dage, hvor de er kontrolleret,

at der ikke blandt de ledige er Personer, som efter Udvalgets Kendskab og Opfattelse har forladt eller vægret sig ved at overtage Arbejde,

at der ikke udbetales Understøttelse til et Medlem, der paa Grund af selvstændig Virksomhed, f. Eks. som Jordbruger eller Fisker, ikke opfylder Betingelserne for at være Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse eller for at oppebære Understøttelse.